

Благовестете от ден на ден спасението на нашия Бог!

НЕДЕЛЯ ПРЕД БОГОЯВЛЕНИЕ

ЕВАНГЕЛСКО ЧЕТИВО

Начало на Евангелието на Исуса Христа, Сина Божий, както е писано у пророците: "Ето. Аз изпращам пред лицето Ти Моя Ангел, който ще приготви Твоя път пред Тебе." "Гласът на викащия в пустинята говори: пригответе пътя на Господа, прави правете пътеките Му." Йоан кръщаваше в пустинята и проповядваше покаяно кръщение за опрощаване грехове. И излизаха при него цялата Иудейска страна и иерусалимци, и всички се кръщаваха от него в река Йордан, като изповядваха греховете си. А Йоан носеше дреха от камилска вълна, и кожен пояс на кръста си, и ядеше акриди и див мед. И проповядваше, думайки: след мене иде по-силният от мене, на Когото не съм достоен да се наведа и развържа ремъка на обущата Му; аз ви кръстих с вода, а Той ще ви кръсти с Дух Светий. (Марк 1:1-8)

Отческо наследство

ВОДАТА НА ЖИВОТА БЛИКА В ПУСТИНЯТА

Днес, братя и сестри, една неделя преди кръщението Христово и светото Богоявление, чухме за проповедта на св. Йоан Предтеча в пустинята. Той подготвял хората да приемат Исус Христос и съгласно старозаветните пророци „гласът му гърми в пустинята“.

Станал е пословичен този израз – „гласът на викащия в пустинята“. Пустиня означава опустяване от всичко, липса на всичко, което предлага живот. Обаче гласът на пустинника Предтеча уверява света в пристигането на Онзи, Който с присъствието Си запълва всичко липсващо.

В пустинята св. Йоан станал приемник на Богочовека Исус. Бил се предал на Неговата благодат и милост. Не се притеснявал, че самият той се храни с акриди и мед. Стигало му, че вече хората щели да спрат да се хранят само с храна за корема.

Който признаят Богочовека Исус Христос и приемат изкупителното Му дело в един свят на пустош и безгранична самота, се чувстват особено социални. Самата пустиня се превърна в свещен свят, който вече две хиляди години дава откровено и ясно свидетелство. А кое е ясното свидетелство? Покаянието и любовта!

Покаянието е обръщане на ума от развърщане, объркване, безнадежност и връщане към любовта на Бог Отец.

Всяка епоха, братя и сестри, си има своята пустиня – едно безкрайно място без признаци на живот, надежда, отмора. В нашия свят хората се блъскат по улиците, за да успеят. Замайват се от светещите електронни табла, за да инвестират. Натискат клавишите на компютрите, за да градят благоденствени мечти. А по-нататък – пустиня от недомък, болести, бедствия, войни, бежанци, самота.

Нашето време не е най-лошото. Пророците са описали времето на Христос още по-черно: „Народът, който седеше в мрак и сянка смъртна, видя голяма светлина“. Тогава действително е било смъртна сянка. Защото още не бяха засияли гробовете на мъртвците и Богочовекът не беше победил смъртта чрез Своята смърт.

Вяра във възкръсналия Богочовек означава отговорно отношение към живота. Означава плеяда Божии светци сред пустите големи градове, които ги преобразяват в оазис на истински живот.

Проповедта на св. Йоан Кръстител привлякла много хора. Те се кръщавали във водата. Ние се кръщаваме със Св. Дух. А Св. Дух ни дарява с конкретни плодове: любов, радост, мир, дълготърпение, доброта, благост, вяра, въздържание.

Със сигурност, братя и сестри, много са тези, които вървят през света без да познават нито един от тези плодове. Или ги пренебрегват напълно, или ги презират, или ги познават невярно.

Въпреки това вече две хиляди години нещата стоят малко по-различно в човешката история. Независмо дали хората Го приемат или отхвърлят, дали Го признават или презират, Богочовекът Исус Христос предлага Самия Себе Си на всеки човек и Светият Дух осветява всеки вярващ. Стига всеки от нас да се осъзнае и да приеме дара. И тогава в тъмнината блясва светлината на надеждата и в пустинята на отчаянието блика водата на живота.

*Автор: Апостол Папаконстантинов Митрополит на Поляна и Кукүш
Из „Как ще повярват, ако не чуят?“*

СВ. ПРЕПОДОБНИ ГЕОРГИ ХОЗЕВИТ

Имениният отшелник и чудотворец преп. Георги се родил на остров Кипър през втората половина на VI век. Той последвал братя си Хераклид в лаврата Каламон (Тръстикова) на река Йордан, но понеже бил твърде млад, изпратили го в Хозевския манастир при Йерусалим. Там с молитва излекувал изсъхналата ръка на своя нягмен и отново се завърнал в Каламон, където

водил строг монашески живот заедно със своя брат и извършил големи чудеса, между които и възкресението на един мъртвец. След смъртта на игумена той отново отишъл в Хозева, где то също просиял с много чудеса. При превземането на Йерусалим от персите на 19 май 614 г. бил взет в плен, но след това го освободили.

Преподобни Георги Хозевит починал в 625 година. Неговият ученик Антоний написал неговото житие. Тази простичка животопис представлява голяма ценност като извор на сведения за живота на монашеството с точни описания на палестинските манастири с редки топографически и летописни сведения.

© Жития на светните. Гинодално издателство, София, 1991 година, под редакцията на Партений, епископ Левкийски и архимандрит А-р Атанасий (Бончев).

ОТЕЧЕСКИ СЪВЕТИ

СБОРНИК АСКЕТИЧЕСКИ ПИСАНИЯ

1. Два пътя са пред нас: пътят на живота и пътят на смъртта. На човека е предоставена свободата да избира този или другия, да върви по пътя на смъртта или на живота.

2. Където има страх Божи, там има и възход към добродетелта, а където има нехайство и безумна смелост, там се отива към беззаконие.

3. Внимавай навсякъде и във всичко... Очите ти са дадени, та като видиш делата Божии, да прославиш Бога. Но ако си невнимателен и не си служиш добре с тях, то можеш да изпаднеш в блудство. Езикът ти е даден, за да славословиш всеблагия Творец, но ако си невнимателен, можеш да изпаднеш в осъждане и хули. Слухът ти е даден, за да възприемаш Словото Божие и да освещаваш сърцето си, но ако бъдеш невнимателен, чрез него можеш да напониш душата си с отрова.

4. Не хули, не лъжи, не се кълни, не блудствай ни с помисли, ни със сърце, не гледай към жените и не отправяй към тях окоето си, не бъди сребролюбив като Иуда, който от сребролюбие предаде Господа. Не пожелавай онова, което е на твоя ближен. Не презирай бедния, защото който безчести бедния, огорчава неговия Създател; не клевети, защото Бог се отвращава от клеветника; не празнослови, защото пътят на този, който празнослови, не води към добро. Не лицемери, защото меч Божи е над главата на лицемера. Не пий вино и не хвърляй око тук и там, защото от това се създава блудство, разврат и безчестна страст; не бъди високомъдър като фарисей; не бъди жестокосърдечен и гневлив, но бъди дълготърпелив и кротък, защото "ү търпелив човек разум много..." (Прит. 14:29). Не довеждай хората до там, че те да въздишат и да те кълят, да не би Създателят да чуе в мъката на сърцето молитвата им и клетвата им да не падне върху теб. Слушай се с теб приеми разумно, знай, че то ти е дадено от Бога; охотно слушай този, който говори Словото Божие,

защото там, където се беседва за Бога, там се намира Сам Бог. Изследвай житията на светните и учението им, за да се наситиш от словата им. В ден на озлобление не отстъпвай от молитвата, докато не уладиш скръбната си душа.

5. Винаги си длъжен да имаш ревност към създаване на по-голямо търпение, страх Божий, трезвеност на ума, непрестанна молитва, моления, сълзи и въздишки, изнуряване на тялото, пазене на сърцето и езика чисти, въздържане на очите и слуха, незабелязване на падението на другите, безгневие към онези, които ни обиждат, неотговаряне на злото със зло, непревъзнасяне и тщеславие, почит към всички хора, дори и към нисши и недостойни за небето и земята, велик мир, отричане от всичко вещественно и плътско, духовна нищета, благоговение, пост, покаяние и непрестанен плач, твърд подвиг против демоните и занте помисли, които възбуждат плътта, в бдение, глад, жажда, голоота, в любов към ближните, щедрост към бедните, безалчност към богатствата и отдаване всички скърби на Господа.

6. Моли се на Господа със страх и трепет до насищане на сърцето, неразсеяно и без леност прави славословие на Бога; в църквата не задържай житейски помисли, защото домът Божи е дом за молитва, а внимавай в Словото Божие и изповядай греховете си; не се моли да бъде по твоemu, а се моли така: да бъде Твоята воля над мен, Господи; в молитвата преди всичко искай царството Божие и Неговата правда и всичко друго ще ти се придаде; моли се не само за опрощение на твоите грехове, но и за греховете на другите хора; моли се прилежно, без смущение, злопамятност и нечисти помисли; за молитва се пригответи като опитен боец и гледай да не би да бъдеш смутен от демонски мечтания; когато застанеш на молитва, премахни всяка лъжа и клевета и всяка житейска грижа, за да се молиш както трябва; до смърт противостой на греха като добър воин; бъди некористолюбив, не се грижи за нищо земно. Не се моли за това, което е станало и ти го считаеш за хубаво, но за угодното Богу, защото Бог най-добре знае що е полезно за теб; моли се със смирение като митар и не мъдрювай много като фарисей.

7. Когато те налегнат зан помисли, бързай да ги изгониш с изповед; не се срамувай да изповядаш греховете си, защото изповядаш ли се пред своя Отец, ти съкрушаваш главата на змията.

8. Когато пристъпиш да работиш за Господа, обречи сърцето си на изкушения и скърби.

9. Не се увличай в услаждане на гърлото и насищане на стомаха си и в други забранени неща.

10. Изнурявай тялото си с пост, бдение, труд, четене на Божествени Писания и внедрявай в сърцето си страх Божи, страх от геенския огън и желание за царство Невесно.

11. Не храни тялото с разнообразни ястия, защото насищането води към дълъг и дълбок сън; и както облакът скрива слънчевите лъчи, така и ситостта помрачава ума.

12. Не спирай вниманието над нечисти и страстни възпоменания, за да не дойде пагубното им услаждане - колкото повече се задържат в сърцето ти лица на жени, толкова повече се възбужда похот. Избягвай

близост с нечестни жени, защото близостта с тях ще бъде за тебе като змия, която води към погубване (гибел). По-хубаво се приближи към пламтящия огън, отколкото към млада нечестна жена, защото тя е смъртоносна стрела; да не те обладае женската красота, защото тя ще те потопи в бездна със свирепи вълни. Не говори дълго с нечестна жена, за да не разпали в тебе огъня на похотта и да не се запали душата ти, защото както искра в слама създава пламък, така и споменът за жена възбужда похот.

13. Бъди готов на всяко добро дело. Възлюби кротостта, тишината и търпението. Не обичай света и ще избегнеш неговата печал; презри го и винаги ще бъдеш в радости, защото този, който е презрял света, никога не се измъчва от помисли и үниние.

14. Не се хвали нито с дреҳи, ни с походка, ни с глас и говор, ни с молитва или с добри дела. Както плод на влажно място се разваля, така гние и добродетелта, направена с тщеславие. Както не се допуска пүшекът да изцапа кандилото, така неприемлива за Бога е и молитвата на тщеславния (пүстославния).

15. Не се гордей, човече, ти, който си пепел и прах! Защо свиваш вежди, които малко отпүснати ще получат тление? Не се възнасяй високо до облаците. Знай, че си земя и пепел. От земята си направен и в земята ще отидеш. Велик си ти, човече, и честен, и чист, докато ти помага Бог. Той те е създал, Той те и поддържа. Не отричай неговите благоденния и не забравяй Благодетеля си. Нека се изпълниш с добродетели, но това е, понеже си подпомогнат от Него.

16. Бог назовава верен ров този, който искрено и үсърдно изпълнява волята Мү. Не бъди үнил, нито дремлив, когато четеш или пееш, и не се поддавай на сън; прогонвай үнинието в молитвата и внимавай щателно в словата на псалмите, не допүскай мечтанье в помисли, защото гдето е мечтанието, там са страстите и весът.

17. Трудн се ден и нощ да очистиш сърцето си, а не да събираш богатства, които с нищо не виҳа ти помогнали в деня на Страшния съд. Който събира земни съкровища, прилича на тежко натоварен кораб, който във време на буря лесно загива във вълните. Сребролювецът е обвързан в грижи като пленник в окови. Както морето не може да се напълни от прииждащите реки, така и сребролювецът е ненаситен от каквито и да е придобивки. Той изпълва дома си с вещи и злато, а некористолобивият събира за себе си блага на небето, които обхващат үма мү с блажено үпование.

18. Помни, човече, че днес или үтре ще трябва да видиш небесата, да погледнеш Ангелите и да се представиш пред страшния Христов Престол. Устремявай очите си нагоре към небесните врата и моли винаги Бога да те освободи от греха и да те приеме. Във време на молитва, когато тялото се прекланя до земята, душата ти да отива нагоре към Бога.

19. Помни, бедни човече, за своите грехове и за бъдещия съд; презирай настоящия сүетен век и се грижи за бъдещия; помни, че ти често оскърбяваш Бога с дела, слова и помисли; помни, че в час, в който не очакваш, ще трябва да үмреш и да дадеш отчет на

Бога за всички свои дела; напиши в сърцето си спомен за съд и огнената геена, защото само той води към вечен живот. Непрестанно се моли и пребивавай в безмълвие, ако искаш да запазиш сърцето си чисто от всичко вещественно.

20. Ако желаеш да бъдеш истинско чадо Божие, изпълнявай заповедите, както е заповядал Христос Бог.

21. Посгълчан или набит, предай това на Бога и не негодувай, защото търпението е велика награда.

22. Стани рано за үтринната молитва пред Господ, а вечер бързай за вечерната; нашите молитви, въздишки и милостини да отиват пред Божието лице.

23. Когато се беседа за дүховното, дүшата ни да бъде свободна от всякакви житейски и земни грижи; да изгоним из үма си всичко земно и всецяло да се предадем в слүшане на Гловото Божие.

24. Да изживеем страх и трепет, когато стоим в църква в часа на извършване на страшните Христови Тайни; ако ти с чисто сърце стъпваш в църквата Божия, близо си до спасението, ако имаш лүкавство и лицемерие, осъждането и мъката не са далеч от тебе. Облечен ли си в царската порфира, подхвърлен си на наказание. Не са ли недостойни тези, които с нечиста съвест и с осквернени помисли пристъпват към Божествените Тайни?

25. Трябва да обүчим и смирим тялото си с въздържанье, да лишим от светланна земния си живот, за да получим царство Небесно, където да бъдем съжителни на св. Апостоли, пророци, мученици и всички праведници със сонм Ангели и Архангели.

26. Прекарай живота си в подвизи и молитви, а не в леност и празни үтешения. Докога ще бъдем пристрастени към сүетния живот и неговите грижи? Не е ли сън всичко житейско, не е ли сянка и трева, която е днес, а үтре я няма? Сега красив цвят, а үтре прах смрадлив?

Избрани дүховни бисери, извлечени от отечниците на обителта "Св. Баба Освещени" близо до Йерүсалим от св. Теофан Затворник.

Беседи

ЗА МОЛИТВАТА ЗА СВЕТА

- Можем ли ние, обикновени грешни хора, нямащи никакви осоебни дүховни дарования, да се молим за целия свят?

- Всички ние, християните, пристъпваме на богослуженията в храма. На тях ежедневно се казва о мъре всего мърa (за мира на целия свят). Каквито и да сме: окаяни, прокажени, үродливи (в дүховен смисъл), ако присъстваме в храма, трябва живо да участваме в тази молитва. Това вече е и нашата молитва за целия свят, понеже влагаме дүшата си в дүмите на молитвата: „Господи, помилүй“!

- Да, това е в храма. А в килията?

- Килиино всеки трябва да постъпва според изискванията на съвестта си и според съвета на дүховника. Ако съвестта те кара: „Защо се молиш само за близките си? Нали Господ промисля за целия свят“,

може да се помолниш. Но, разбира се, смирено, като познаваш възможностите си и недостойнството си.

Ако да речем, човек се опитва да се подвизава и в него вече са се породили някакви чувства (плач за геховете си, по-внимателна молитва), но при това не е успял да остане в смиrenomъдрене и самоосъждане, а незабелязано се е отклонил в самомнение и себелюбие, тогава врагът непременно ще го улови чрез гордите му помисли за себе си. Тогава като нищо могат да му дойдат помисли: „О, аз вече трябва да се моля за целия свят!“.

Това внушение трябва внимателно да се изследва, тъй като голямо значение има подбуждащата причина – когато се е засял първият помисъл. Ако това е дошло дори и с най-малкото тщеславие или с дъх на превъзнасяне, че „аз вече съм постигнал нещо и затова мога да се моля за целия свят“, трябва да се знае, че дяволът ще те спъне на това, ще те бие, ще те „размътва“ и накрая ще те блъсне в някоя яма. Такъв човек ще загуби и молитвата, и сълзите и всичко останало. Затова за специална килийна молитва за целия свят трябва да се измоли благословията на духовника, понеже е имало случан: започвали са да се молят за целия свят, а после са падали...

- Как можем да се молим за всички хора, така че това да бъде кратка, но действителна молитва?

- Ако някой има желанието да възнесе молитва за всички, които се нуждаят от това, мога да приведа поучителен пример по този повод от живота на брат Д. Той казваше, че още когато бил в света и тъкмо започвал да се моли на Господа, си мислел: как може да се моли за ближните? За своите близки, това е разбираемо. Но как може да се моли за целия свят?

- „Аз – казваше – започнах да умолявам Господа: „Господи, възмуди ме, помогни ми!“ И ето, веднъж отидох в храма, стоя и се моля. В това време влиза една старница, много благоговейна и целува иконите. Прави поклон пред иконата и казва: „Помени, Господи, всички, които очакват Твоята милост и които Те призовават!“ Аз стоях, слушах и си помислих: какви дълбоки думи!“

Автор: Монах Константин

Източник: „Беседи с един кавказки пустинник“

Детски свят

СВЕТА БОГОРОДИЦА

Лидия много тича, като си играеше с децата, и се изпотн. А времето беше студено. Ожадня и пи студена вода направо от чешмата. Разболя се от простуда. Вдигна температурата. Легна на легло.

- Мамо, много ме боли главата – каза тя.

Майка и я погали по челото. Даде и да изпие топъл чай с някакво хапче, но нищо не помогна. Настинката беше много сериозна.

- Мамо, много ми е лошо – пак се оплака Лидия.

Майка и се разтревожи. Стана, запали кандилото, коленичи пред иконата и започна да се моли.

- Мамо, на кого се молиш? – запита тя.

- На Света Богородица.

- Коя е тя?

- Тя е нашата Небесна Майка.

Лидия се зачуди и майка и обясни, че всяко дете си има майка, но на небето има една много милостива Майка. Тя е Майка на всички хора – и на децата, и на техните майки. Казва се Света Богородица. Когато от сърце и се помолим, тя много помага.

Лидия помисли малко и каза:

- Мамо, вдигни ме и аз да се помоля на Света Богородица.

Майка и я прегърна, отнесе я пред иконата и започна да се моли:

- Небесно Майко, аз и майка Ти се молим от сърце. Помогни ми да оздравея. Ще ти бъда много благодарна.

Майка и пак я сложи на леглото. Лидия веднага заспа. Като се събуди, усети, че и е много леко. Почувства, че е гладна. Майка и веднага и поднесе вкусно ядене. Лидия беше напълно здрава.

От този ден тя много обикна Света Богородица. Всяка вечер, преди да си легне, се молеше да я закриля, да бъде здрава и послушна, защото майка и каза, че нашата Небесна Майка най-много се радва на добрите деца.

Автор: Монахиня Валентина Друмева

Източник: „Православно християнче“

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

04 януари † Неделя преди Богоявление. Събор на св. 70 апостоли. Прпмчк Онүфрий Габровски. Преп. Теокист. Гл. 5, үтр. Ев. 8, ап. Гал. 5:22-6:2 (ц. 361), лит. Ев. Мк 1:1-8 (Тип. с. 169)

05 януари Ев. прор. Мнүей. Ев. мци Теопемт и Теона. Преп. Синклитикия и Аполинария (Үтреня, Царски часове, Вечерня с Вас. Лит.) (Велик водосвет) (Строг пост) (Тип. с. 172)

06 януари † Ев. Богоявление (Үтреня, Злат. Лит.) (Тип. с. 174)

07 януари † Ев. Йоан Кръстител (Иваноден) (Тип. с. 177) (Разрешава се риба)

08 януари Ев. Григорий, еп. Български. Преп. Георги Хозевит. Ев. Емилиан изповедник. Преп. Домника. Мчк Аво Тбилиски. Ев. Евщмчк Картерий Кападокийски

09 януари Ев. мчк Полиевкт. Ев. Петър, еп. Севастийски. Преп. Евстратий. Ев. пророк Самей.

10 януари Ев. Григорий, еп. Нисийски. Преп. Дометриан, еп. Мелитински. Ев. Маркиан. Ев. Теофан Затворник. Блажена Теозви

Енорийският лист се издава с благословията на председателя на храма протойерей Емилиан Костадинов

Адрес на редакцията: гр. София, ж.к. „Дружба“ 2, храм „Свети Пророк Илия“

Можете да намерите изданието и на интернет адрес: www.svetiilia.bg
